

חוק לתיקון פקודת מס הרכוש החקלאי, תשי"ד—1954 *

1. בסעיף 6 לפקודת מס הרכוש החקלאי, 1942 (להלן — הפקודה), לאחר סעיף קטן (7) יבוא סעיף קטן זה :

„(8) קרקע המיושבת על ידי ישוב חקלאי שהוקם אחרי יום ה' באייר תש"ח (15 במאי 1948) על ידי הממשלה, הסוכנות היהודית לא"י או החברה להתישבות היהודים בא"י (פיק"א) או בסיועם, תהיה פטורה ממס רכוש חקלאי במשך תקופה של 5 שנים החל מאחד באפריל לאחר העליה על הקרקע“.

2. במקום התוספת לפקודה תבוא תוספת זו :

„התוספת

שיעור המס (בפרוטות לכל דונם או חלק הימנו)

תיאור

סוג

1250	מטעי הדר	1.
3000	מטעי בננות	2.
	שטחי כפר בנויים או קרקע שנתייחדה לבנין, וכל קרקע אשר לדעת השמאי הרשמי יחדוה לבנינים	3.
1500		
2000	מטעי פירות מדרגה א'	4.
480	אדמת שלחין מדרגה א'	5.
420	אדמת שלחין מדרגה ב' וכן מטעי פירות מדרגה ב'	6.
360	אדמת שלחין מדרגה ג' וכן מטעי פירות מדרגה ג'	7.
	אדמת זריעה מדרגה א', אדמת שלחין מדרגה ד' וכן מטעי פירות מדרגה ד'	8.
300		
	אדמת זריעה מדרגה ב', אדמת שלחין מדרגה ה' וכן מטעי פירות מדרגה ה'	9.
240		
	אדמת זריעה מדרגה ג', אדמת שלחין מדרגה ו' וכן מטעי פירות מדרגה ו'	10.
216		
	אדמת זריעה מדרגה ד', אדמת שלחין מדרגה ז' וכן מטעי פירות מדרגה ז'	11.
180		
	אדמת זריעה מדרגה ה', אדמת שלחין מדרגה ח' וכן מטעי פירות מדרגה ח'	12.
144		
	אדמת זריעה מדרגה ו', אדמת שלחין מדרגה ט' וכן מטעי פירות מדרגה ט'	13.
96		
48	אדמת זריעה מדרגה ז' וכן אדמת שלחין מדרגה י'	14.
24	אדמת זריעה מדרגה ח'	15.
אפט	יערות נטועים ואדמה דלה ובלתי ראויה לעיבוד	16.
2500	בריכות דגים	17.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז כסיון תשי"ד (28 ביוני 1954) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 197, תשי"ד, עמ' 117.

3. השמאי הרשמי יכין עד יום א' בתשרי תש"ו (28 בספטמבר 1954), פנקסים נוספים שיכללו את הקרקעות מסוג 4; תקפם של פנקסים אלו, שיוכנו ויודבקו עד התאריך האמור, יהיה מראשית שנת הכספים 1954/55, והמס על קרקעות הללו ישולם בעד שנת 1954/55 לפי רשימות חלוקה נוספות שיוכנו תוך חודש לאחר התאריך האמור.

4. תחילתו של חוק זה הוא מיום כ"ז באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954).

לוי אשכול
שר האוצר

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

מספר 46

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד — 1954 *

1. בחוק זה —

„צמח“ כולל כל חלק של צמח, לרבות פריו, וכן שימורי צמחים ומוצרים המופקים מצמחים, ששר החקלאות הכריז עליהם, באכרזה שפורסמה ברשומות, כצמח לענין חוק זה; „מבקר“ — אדם ששר החקלאות מינהו מבקר לענין חוק זה; „מנהל“ — אדם ששר החקלאות מינהו, במינוי שפורסם ברשומות, מנהל שירות הבקורת לענין חוק זה.

2. (א) לא ייצא אדם צמחים אלא אם הגישם תחילה לבדיקה למבקר והמבקר אישרם בכתב ככשרים ליצוא וארוזים כהלכה, הכל בהתאם לתקנות שהותקנו לפי חוק זה, ואם מילא אחרי התנאים שהמבקר התנה בכתב האישור.

(ב) המבקש לייצא צמחים, או בא כוחו, רשאי להיות נוכח בשעת בדיקתם.

(ג) סירב מבקר לאשר צמחים ככשרים ליצוא וארוזים כהלכה, יתן למבקש תעודה המפרשת את נימוקי הסירוב.

(ד) מבקר רשאי לפקח על הקטיף, הקציר והאיסוף של צמחים המיועדים ליצוא, על מיונם, אריזתם, חיטוים, החסנתם, הובלתם, שימורם וייצורם, להיכנס לכל מקום שבו נמצאים צמחים כאלה כדי לעשות פעולה שהוא מוסמך לה, ולתת לכל אדם הממונה על הטיפול בהם כל הוראה שמגמתה קיום חוק זה והתקנות שהותקנו לפיו.

3. (א) שר החקלאות ימנה, במינוי שיפורסם ברשומות, ועדת ערר של שלושה לענין חוק זה.

(ב) סירב מבקר לאשר צמחים ככשרים ליצוא וארוזים כהלכה, או התנה באישור תנאים הנראים למבקש כבלתי מוצדקים, רשאי המבקש לערר על החלטת המבקר לפני המנהל, אשר יחליט בערר תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן הגשתו.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בסיון תשי"ד (28 ביוני 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 92, תשי"ב, עמ' 16.